

Selvbiografi 6.0

Af Emil Kirkegaard

Om at tilpasse sig

At tilpasse sig til nogen betyder at man ændrer sig selv eller sine handlinger for at imødekomme en anden persons ønsker. Da Krumme sang at ”man er som man er og det ikke kan laves om” så var det noget ævl. Ikke at jeg havde forventet andet fra en idylliseret børnefilm. Men det er fuldstændig det modsatte af virkeligheden.

Hvor mange mennesker i dette samfund lider af denne delusion? Min oplevelse er at kvinder er mere tilbøjelige til at tro på sådan noget ævl, men måske spiller mit køn mig et puds. Det er generelt et problem med at undersøge denne slags ting: Jeg kan ikke sætte mig uden for mit køn for at undersøge tingene objektivt. Det er meget irriterende.

I virkeligheden kan man godt lave sig selv om og mange gør det også. De tilpasser sig andres ønsker, eller tilpasser sig det de tror er andres ønsker. Lad os se på et eksempel.

Case - Om at gå i bad

Lad mig indledningsvis sige, at jeg synes ideen om at gå i bad meget ofte--mindst en gang om dagen--er stupid. Hvorfor? Fordi:

Dyrt i vand

Man bruger enorme mængder vand om året hvis man går i bad hver dag.

Hvis man er til environmentalisme (eng. environmentalism), så bør man bebrejde sig selv, at man bruger en masse rent vand på noget ligegyldigt. Tænk på alle de mennesker der ikke har nok rent vand at drikke mens du blot hælder rent vand direkte i kloakken. Skammeligt, *hvis* man er environmentalist. Samtidig koster vand penge. Man kan spare en god del penge ved ikke at gå i bad så ofte.

Dyrt i tid

Man bruger meget tid om året på at gå i bad ofte. Hvis man bruger så lang tid på at gå i bad som jeg hører piger fortælle om, så er det en pæn del tid. Af og til over en halv time under den varme bruser --hver dag. Hvis vi regner med et kvarter hver dag, så er det 91,3 timer om året; 182,6 timer med en halv time hver dag.

Dyrt i helbred

Det er langt fra sundt at gå i bad hver dag. Det er ganske usundt da men fjerner et naturligt fedt/protein-lag uden på huden der bl.a. hjælper immunforsvaret og med til at holde varmen.¹ Ikke underligt, derfor, at jeg oplever at piger, som går oftere i bad end drenge, bliver mere syge. (Dette er måske et tilfælde af mit køn der påvirker min forskning.) Det er også muligt, at piger bare har et dårlige immunforsvar. Det ved jeg ikke.

Mere idiotisk: Det gør også huden tørrere at gå i bad ofte. Så piger som ønsker at få en fugtig og blød hud gør livet sværere for sig selv. For alligevel at få en blød og fugtig hud, så er de nødt til at bruge store mængder creme--hver dag.

Endnu værre: Sæbe gør det ekstra slemt for hudens fugtighed.

Grunde til at gå i bad

Alligevel er der (gode) grunde til at gå i bad, i hvert fald engang i mellem. De mennesker jeg har snakket med det om forsøger at argumentere fra renhed. Mere specifikt: Lugt og sved er uønsket. Men det er ikke nødvendigt at gå i bad hver dag for at ikke lugte. Det var derfor at man opfandt deodoranter! Så er man netop fri for at gå i bad hver dag. Men alligevel synes folk at det er nødvendigt, at gå i bad hver dag samtidig med at de bruger deodoranter/parfume.

Deodoranter er, så vidt jeg ved, ikke sunde at bruge og de er heller ikke gode for naturen. Så hvis man er environmentalist, så har man igen grund til at lade være med gå i bad hver dag/bruge deodorant hver dag.

Derefter kan man tænke på, at deodoranter typisk er dyre, og hvis man ikke bruger dem så ofte, så går der længere tid til at man skal købe en ny og derfor koster det en mindre penge.

¹ Se fx <http://www.newsweek.com/id/72663>

Det er ikke fordi, at jeg ikke går i bad. Jeg går bare ikke ofte i bad. Hvorfor skulle jeg det? Det er dyrt som jeg skrev ovenover og unødvendigt. Jeg går i bad når jeg begynder at lugte eller er svedig. Det tager typisk 3-6 dage alt efter vejret og hvad man laver. Jeg er ikke særlig fysisk aktiv, så jeg sveder ikke ret meget. Hvis man har et hårdt fysisk arbejde, så er det mere i orden, at ofte gå i bad.

Der er også specielle dage hvor jeg går i bad. Hvis jeg fx skal være sammen med en pige (eller der er sandsynlighed for det, fx til en fest.) så sørger jeg for at jeg er ren.

Så hvorfor, givet det ovenstående, er det, at folk går så ofte i bad hvis det er unødvendigt? Jeg har en hypotese. Den er vel en spilteoretisk hypotese. Det er også den, der sætter denne case med det som jeg startede med at snakke om--at tilpasse sig.

Ideen er, at folk tror, at andre folk vil se ned på dem hvis de ikke går i bad ofte. Så siden, at de ønsker at andre ikke skal se ned på dem, så går de i bad selvom det er unødvendigt. De tilpasser sig hvad de tror andre vil have.

Mere interessant er det faktum, at folk ikke kan se om man faktisk går i bad så ofte, som mange mennesker (if. hypotesen) tror, at andre mennesker ønsker at de gør.

Så medmindre, at man er meget ærlig og åbent fortæller om sine vaner (som gør jeg) og bliver tilsvinet for det (som jeg også gør), så bliver man ikke afsløret i at bryde med hvad andre synes man skal.

Spørgsmålet er nu: Hvor stor del af befolkningen spiller med dette? Hvor mange går kun i bad ofte, fordi at de tror, at andre tror, at det er slemt ikke at gøre det ofte? Det ved jeg ikke, men jeg ville ikke undre mig hvis tallet var højt.

Så, hvor meget skal man tilpasse sig?

For at vende tilbage til emnet. Hvor meget bør man tilpasse sig andre? Især hvis det blot er et spil? Jeg er en rationalistisk egoist som lever rimelig meget som psykologisk egoisme foreskriver det.^{II} Så jeg tilpasser mig selv til andres ønsker, hvis det hjælper mig med at få opfyldt mine egne ønsker. Et eksempel på dette er at jeg går i bad ved specielle lejligheder fordi, at hvis jeg ikke gjorde, så

II <http://plato.stanford.edu/entries/egoism/>

ville piger (måske, sandsynligvis) blive utilfredse med mig og dette er ikke i min interesse. Det er i min interesse, at de får god sex med mig og derfor vender tilbage efter mere. Denne tilsyneladende uselviske opførsel er ultimativt selvisk: Jeg ønsker sex.^{III}

Om at gøre noget af betydning

Jeg er blevet mere fokuseret end hidtil på at gøre noget af betydning. Dette medfører at jeg skriver mere og mere seriøst. Jeg kan ikke længere spille computere i længere tidsrum hver dag. Jeg kan slet ikke få mig selv til at se fjernsyn, for jeg føler, at jeg spilder mit liv. Jeg vil gerne opnå noget.

Jeg kan heller ikke længere diskutere med på lav-niveau trådene på FRDB (før kendt som IIDB). Jeg er blevet alt for god til den slags. Jeg føler at det er nytteløst. Jeg forsøger nu, at deltage mere i formelle debatter hvor jeg kan få mere modstand. (Mere om dette senere.)

Jeg er også begyndt at læse mere høj-niveau filosofi, i.e. bøger skrevet af fag”rigtige”-filosoffer. Resultatet af dette er min nye side (ikke hjemmeside) The Reading Page.^{IV}

Vi vil se lidt mere til dette under ”Forbilleder”.

Hvad man tænker på før søvnen

Hvad tænker man egentlig på når man venter på at falde i søvn? ”Når man venter”, fordi at jeg antager, at folk generelt ikke kan sove på kommando. At falde i søvn er noget der sker for en når man gør noget bestemt (ligger sig ned og lader være med at bevæge sig. (Bemærk ”falde i søvn” der henleder tanken på noget der sker for en (at falde).)

Jeg vil kort klargøre hvad jeg tænker på før søvnen.

Jeg tænker på filosofiske problemer. Jeg er rigtig god til at opdage problemer når jeg er ved at falde i søvn. Formentlig fordi, at det er et tidspunkt hvor man ikke kan gøre andet end at tænke. Der er intet til at distrahere en modsat normalt.^V

Jeg forstår slet ikke folk der ”er for trætte til at tænke” ordentligt. Jeg bliver aldrig så træt

III Jeg har skrevet om dette før. Se: <http://deleet.dk/2008/05/30/en-bem%C3%A6rkning-om-sex-og-egoisme/>

IV <http://deleet.dk/the-reading-page/>

V Man har slukket computeren. Jeg sover i hvert fald med den slukket. Og heller ingen musik.

medmindre, at jeg holder mig vågen i noget lign. 30 timer eller sover alt for lidt flere dage i træk.

Fordi at computeren er slukket, så kan jeg ikke skrive disse ideer ned på computeren, således at jeg senere kan genoptage arbejdet med dem. Jeg har eksperimenteret med at forsøge at huske dem over natten, men det er meget svært. Til at løse dette problem købte jeg en ny telefon hvis notatfunktion er meget god.^{VI}

Jeg tænker også på alt muligt andet. Jeg tænker rigtig meget. Dette afsnit er resultatet af at jeg lå og tænkte.

Derudover tænker jeg også på sex. Men kun med personer jeg godt kan lide; aldrig med folk jeg ikke kender. For det meste også nogle personer jeg har været sammen med.

Forbilleder

Forbillede \equiv en person el. ting som er værd at følge efter el. efterligne. (Nudansk Ordbog.)

Egentlig begyndte jeg at tænke på dette fordi at en ekskæreste spurgte mig: Hvis du kunne være en hvilken som helst person i en dag, hvem ville du så være? Jeg kunne ikke finde på noget godt svar umiddelbart. Dette irriterede mig, så jeg begyndte at tænke.

Senere fandt jeg på nogle mere interessante svar. Jeg kunne fx godt tænke mig, at prøve at være Fætter Højben. Det må være en meget usædvanlig oplevelse, at være en tegnefilm eller tegneseriefigur. Fætter Højben blev valgt, fordi at han har det forholdsvis let i den verden modsat fx Anders And.

Alternativt vil jeg gerne prøve at være en lækker pige, for at se hvordan forskellige drenge forsøger at score en. Det må være en interessant (lærerig?) oplevelse.

Denne tænkning om hvem man gerne ville være for en dag, fik mig til at tænke på forbilleder som ikke er så langt væk i ide-land (á la Dawkins' DNA/gen-land). Forbilleder er folk man gerne vil

VI Nokia 2630. Købt via telmore.dk. Den kostede mig kun 100 kr. Der følger et minimumsforbrug på 100 kr./mdr. med, men mit forbrug er alligevel 100 kr./mdr., så intet ændrede sig. <https://www.telmore.dk/shop/shop.do?shopUrl=product.action&code=01007032636&name=nokia-2630>

være/ligne (på et bestemt område) ikke bare en dag, men hele tiden. Men hvem var/er mine forbilleder, hvis nogen? Jeg blev da opmærksom på, at forbilleder, ligesom Fætter Højben før, ikke behøver at være reelle personer. Med denne viden blev det mere muligt, at lede efter nogen man gerne vil efterligne.

Derefter tænkte jeg på de film jeg set. Hvilke af personerne i de film vil jeg gerne være?

Først skal man identificere nogle paralleller mellem personer i filmene og en selv, medmindre at man vil lave sig selv radikalt om. Typisk vil man kun rette en smule ved sig selv.

Good Will Hunting (1997), Will

(En af mine yndlingsfilm.)

Hvilke paralleller er der mellem os?

Vi er begge meget intelligente, men han ”er”^{VII} åbenlyst mere intelligent/klog end jeg. Han er et matematik geni. Det er jeg ikke. Men stadig giver det noget, at forsøge at efterligne: klogheden. Fx da Will owner/ydmiger en smartass ved at citere en lang bog. Generelt er Will god til at citere ting. Det vil jeg gerne være. Mere om dette sidst i denne selvbiografi.

Will har haft problemer med at knytte sig til andre. Det har jeg også haft. Det skyldes nok min far som er psykopat. (Og en dårlig en af slagsen.^{VIII})

Jeg er ikke den første til at bemærke sammenhængen mellem Will og mig. Mine klassekammerat lavede samme sammenligner dengang vi så filmen i 9. kl. på Skals Skole i 2004-2005.

Match Point (2005), Chris

(Jeg anbefaler at se filmen, hvis tema er helds rolle i livet.)

Dialogener er taget herfra.^{IX}

Hvilke paralleller er der mellem mig og Chris?

Vi er begge meget dominerende i vores ”romantiske” forhold.

VII Der er visse ontologiske besværligheder ved at tale om hvordan fiktive entiteter er, for de er slet ikke. Det nytter ikke blot at skelne mellem 'er' som 'findes' og 'er' som et copula/subjektsprædikat.

VIII Cf. Sanne Udsen, Psykopater i Jakkesæt, 2006

IX <http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/3378394/match-point-en> Bemærk hvordan at piratkopiering gør livet lettere når man vil have en dialog fra en film.

Vi er begge meget intelligente. Hurtige tænkere og problemløsere.

Vi er begge meget konkurrencevillige til en sådan grad, at det bedst fanges med udtrykket "Competitive by nature", som Chris siger i filmen.

Dialoger

Lad mig videre illustrere nogle paralleller vha. dialoger fra filmen.

Dialog:

Chloe: It'd be really boring for Chris to play with me on my own.

Tom: It's really boring for him to play with me, but he's a good sport.

And anyway, you've got better legs than I've got. Chop-chop.

Chris: Don't be silly. I teach people who have never held a racket before.

Chloe: I'm so bad.

Chris: That's how you get better.

Playing with a stronger player. Come on.

Det er kun den sidste linje der er relevant, men det er ikke muligt, at forstå den uden kontekst. (Jeg ved ikke om jeg er nogen gods sportsmand. Jeg forsøger, at lade være med at spille med folk der er (meget) dårligere end mig, medmindre at det er muligt at give mig et handicap som det er i mange RTS spil.)

Jeg er meget enig i, at man bør spille med en bedre spiller så ofte man kan holde til det. Når man taber så mister man lidt selvtillid (typisk i hvert fald), så man bør ikke kun spille med bedre spillere medmindre, at man er urokkelig selvsikker. Det er jeg ikke.

Dette kommer til udtryk i mine handlinger ved at jeg udfordrer bedre debattører til at formeldebattere mig på forskellige områder. I stedet for at debattere med dårlige debattører. (Easy win is uninterestin'!)

Som sagt ville jeg vende tilbage til det med at gøre noget i livet. Her er et citat der viser parallellen.

Dialog:

Chris: I'd like to do something with my life.

You know, special.

I'd like to make a contribution.

Vi (forsøger) begge at score pæne besværlige piger. Lette piger keder os. Vi er problemløsere og det hjælper/er bedre (underligt nok), at have en der konstant laver problemer for en. Se dialogen herunder.

Dialog:

Chris: Look, it's not that I'm miserable with Chloe, it's just...

Nola: I don't wanna talk about Chloe anymore!

Chris: Listen, it's just I'm bored!

I mean, she's very nice, but...

Nola: Chris!

Fiktive forbilleder

Er der nogle problemer ved at have fiktive forbilleder? Måske. Fiktive personer kan have egenskaber som ingen person i praksis kan have (eller kan få). Eksempelvis bliver jeg aldrig et matematik geni som Will er. Der kan være en vis umulighed forbundet ved fiktive forbilleder. Ved reelle forbilleder er der mindst en person der har egenskaben.

Men det er ikke sikkert, at det er et problem, at have et forbillede (ideal) som er umuligt at opnå/efterligne. For at se dette så kan vi lave en analog til det perfekte samfund. Det perfekte samfund kan ikke opnås (usandsynligt i hvert fald), men dette er ikke en grund til at ikke stræbe efter det perfekte samfund når vi designer vores samfund.

Referencespillet

Referencespillet er et spil/leg jeg har med mig selv, indtil videre, som går ud på at finde og bruge de mest obskure referencer til alting. At bruge en reference betyder her, at i stedet for at svare med "mine egne ord" på noget, så citerer jeg en eller anden, som sagde noget der passer med det jeg

mener.

Dette morer jeg mig meget med i hverdagen. Et typisk scenario er, at jeg snakker med en eller anden og så kommer jeg i tanker om en eller anden underlig reference. Så citerer jeg hvad jeg nu tænkte på, og venter på, at folk gætter den. Det sker bare ikke så tit. Eksempelvis forsøgte jeg tidligere i dag, at få en veninde til at gætte en reference. Hun krævede noget af mig og jeg svarede ”I'll do my very best!”. Dette er en reference til 90 års fødselsdag.